Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8290
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Ecce vidi ego bonum quod est pulchrum

Ecce omnis hos cum dedit vi diuinus domus

Est malum quod vidi sub sole & frequens apud homines

hoc est. Ita fructus mercatorum laborum, cum tandem cumulus quisque se
sentiens se vinci, mihi carere rationique mercatis bonis optime prospicimus
Postremo hos omnium ~~[illegible]~~ vitas & opulentos & ~~[illegible]~~ pauperes, mihi expendenti
Ceterum pauperis & cum omnia ab impositum suis comunis est
nulla breuiora predia qui diuitis auari, cum ea bona domus
auri & opulentia sunt plenissima, cum & tandem omnium
rerum plene dedimus separatim, Nihil ergo sanius de opibus
de opibus huius mundi consulere possum qui rapis de rebus felicis
parcis bene ~~[illegible]~~ refrenare, & vitas ex labore prediis restaurare. restaurare
in hac cum suis sudorum si subsidia omnia expendimus, et omne
compus quod hic vivimus, hoc cum hereditas & parcis sola
de rebus nostris laboribus habemus, Nam domus, a quo quid
habemus adeptum, nobis hos opes donauit, idem & rarissime
donatis largiere fecit, huic & nihil reposci quod necessario
fuerit detrahere. Et hoc est nimirum gaudium de temporaneis
diuitiis, nulla vere memoria de laboribus, calamitate, adflictio
& quicquid id est quod exercemur, domus cum hic omnia sua
dona cumulum & ne ex omnis omnipotentis ex sum multus adpa,
rat reisnis bonis, Pauper ergo hinc & hilari fuit tum
id insanum quicquid nam est consequitur

Caput Sextum

Paulatim nobis deprimam quidem diuitum auarum, quibus vinum cala,
mitatibus, quo & inde incendendo diuitias in perniciem allegorie
Pauper vero et laterenos inuenor, de hoc autem diuidi genus
& argumentum nobis haud erat, a captiuitibus aut mercatorum omnis
prius nostra oratio deliberatur, Aliud aut malum hodie turpius Adulterium
auarum sequitur, quo omnes ferme quotidie vinum ingenium laborat
diuitis. Est homo, allegiae nostre rei historia, cum vindicis & lac
in campo tritum flauescit, cum & quicquid agestis habet post paucos
dies in semenis filus desecatur, vincta capitia, pomeriaque diuitis,
sic sibi fundibus insertis, splendore edes aureas, mamoreasque stu
pentes, huic & domus plena auro, argento, gemisque, in summa si
totam prospexeris opulenti domum, rebus huius mundi plena & fumus,
ubis cum suam esse adfirmabis, huic & passim magnus exhibetur
honos, surgunt viri in iudiciam consistit & ad eadem oppem
diui deambulant, capita omnes domudant, genua vix deflectunt,